Kalász István

Anyámnak, kit álmában fényképeztem vasárnap délután

Sok szoba van a lakásban
az első: kertre néz
fű kő ablak felé markoló
gyümölcstelen faág a második
szobaablak tűzfalra néz
a héten nem tudok jönni
áll a vadszőlő ágakon
bogarak kapaszkodnak felfelé a
harmadik ablakban járda sötét templom
karókkal sírtelkekkel
a negyedik szobában
dobozok hazátlan táskák nem hívtalak
telefon megszorult redőny.
Itt félsötétben
alszik anyám.
Később kint sötét
a konyhában gyullad a fény
mormogás csoszogás
be nem vett
gyógyszer egymás hátán a kéz
kés alá tett hús nyúzott ének a rádióból:
Jó hogy mégis eljöttél ma este.
Ez a mi vagyonunk.
Anyám dúdol főz mosolyog rám
anyám a sötét ablaknál áll.